

Elmúltak az évek, a pionírok erőfeszítése – úgy tűnik – lassan meghozza gyümölcsét. A Puerto Ricó-i egyetemen ma már az „idegen doktorok” diákjai tanítanak. Elénekelhetjük, a régi köszöntés szavaival, hogy most már nem „megérkeztek”, hanem „elmentek” az idegen doktorok, akiket tánccal, énekkel fogadtak annak idején. Ez az új értelmiség végre megírja a sziget történetét: már nem a gyarmatosítók tankönyveiből tanulják a fiatalok a viselt dolgaikat.

Ma a kelet-európaihoz sok mindenben hasonló kritikus értelmiség él a szigeten. Ez az egyetlen hely a világon, ahol előadásaimban, csakúgy mint a rádió és a televízió műsorai-ban, egyaránt ki tudom nevetni a bukott szovjet mintát és a mai, tragikomikus észak-amerikai erőfeszítéseket.

Európai intellektuelek. Elmúlt ötven év, az ember megkönnyezi és megmosolyogja sorsukat, megcsodálja magányos erőfeszítéseiket. Talán érdemes volt! – mondom néha én is. Az emigráns író nosztalgizása mellett és helyett.

Köszönöm a türelmüket.

